

Uitnodiging informatiedag Algemene Begraafplaats te Elspeet

Het is al vele mensen overkomen. Naar een begraafplaats gaan om het graf van een bekende te bezoeken en het juiste graf dan niet te kunnen vinden. Herkent u dat? Als het gaat om een graf op de Algemene Begraafplaats in Elspeet (ABE) kom dan naar de informatiedag op zaterdag 10 september.

De ABE is de afgelopen jaren met moderne technieken in kaart gebracht. Vanaf het jaar 1866 tot heden is vastgelegd wie waar is begraven. Hiervoor zijn oude grafregisters gereconstrueerd en gedigitaliseerd. Ook is de ligging van de graven vastgelegd met behulp van geo-informatie. Tijdens het onderzoek op de ABE te Elspeet is ook veel algemene informatie verzameld. Deze informatie is vastgelegd in een document met de naam 'Begraven in Elspeet van toen tot nu'. De genoemde informatie vindt u op de website www.elspeethistorie.nl onder het kopje begraven.

De beschikbare informatie is op internet inzichtelijk gemaakt om deze voor een breed publiek op een gemakkelijk toegankelijke wijze te ontsluiten. Daarbij realiseren we ons dat informatie via internet niet voor iedereen gemakkelijk toegankelijk is. Om deze reden willen we eenmalig een informatiedag organiseren op de ABE. Deze informatiedag zal plaatsvinden op 10 september 2016 in de aula op de ABE. Indien de aula deze dag in gebruik is voor een begrafenis zal de informatiedag plaatsvinden in de gemeentewerf naast de ABE.

Op de informatiedag kunt u:

- informatie krijgen wie waar begraven ligt op de ABE
- toelichting krijgen over de aanleg en uitbreidingen van de ABE
- hoe de ABE oorspronkelijk is aangelegd;
- wat is veranderd is de diverse fasen van uitbreiding;
- oude gebruiken zoals richting het oosten begraven;
- het begraven in verschillende klassen;
- het verschil in koop- en huurgraven.
- vragen stellen over de toegepaste techniek om de informatie via internet beschikbaar te stellen;
- aansluitend een informatieve rondgang bijwonen.

De planning voor de informatiedag op 10 september 2016 ziet er als volgt uit:

- 09.00 uur inloop 1egroep;
- 09.30 uur aanvang 1e informatieve rondgang (duur circa 50 minuten);
- 10.00 uur inloop 2e groep;
- 10.30 uur aanvang 2e informatieve rondgang;
- 11.30 tot 13.30 uur pauze (niemand aanwezig);
- 13.30 uur inloop 3e (en laatste) groep;
- 14.00 uur aanvang 3e informatieve rondgang.

Het verzamelen van informatie over met name het oudste deel van de ABE gaat nog steeds door. Mocht u beschikken over oude documenten, zou u deze documenten dan mee willen brengen? U hoeft deze documenten niet af te geven,

slechts het maken van een foto van de documenten is voldoende. We hopen meer informatie te verkrijgen over: koopgraven; huurgraven; afkopen grafonderhoud; foto's van begrafenissen; foto's van oude grafmonumenten. We hopen u deze dag te mogen begroeten en zien uit naar uw komst.
Het team www.elspeethistorie.nl/index.php/begraafplaats, de broers Alex en Gerard Westerbroek

Bij God zijn alle dingen mogelijk

Aan mij is meer dan eens de vraag voorgelegd: 'Hebt u het wel eens meegemaakt dat iemand die meende in te gaan, tot waarachtige bekering kwam?'

Dat is een belangwekkende vraag. De Heere bekeert zondaren. Mensen uit de wereld. Mensen die uit gewoonte naar de kerk gingen enz. Maar je hebt ook mensen die heel trouw kerkelijk meeleven, aan het avondmaal niet ontbreken en toch geen weet hebben van Christus en Zijn gerechtigheid. Het gebeurt niet veel dat mensen in deze toestand uit de duisternis tot het licht getrokken worden. Hoe moeilijk is het voor iemand die meent rijk te zijn, te erkennen dat hij arm, jammerlijk, blind en naakt is. We moeten dan wel een heel eind naar beneden voor we niets zijn voor God. Voor de Heere is echter niets te wonderlijk. De bekering van Paulus is daarvan een duidelijk bewijs. Naar de rechtvaardigheid die uit de wet is, was hij onberispelijk, maar hij mocht alle dingen schade en drek leren achten om de uitnemendheid van de kennis van Christus. Nog voor ik predikant werd, heb ik hiervan in mijn eigen familiekring een duidelijk voorbeeld mogen meemaken. Het betrof één van mijn oudooms. Zijn vader, mijn overgrootvader, was een godvrezende man die mede leiding gaf aan een kleine, zelfstandige gemeente waarin het Evangelie van vrije genade werd verkondigd en beleeden. Door zijn huwelijk kwam mijn oudoom in de Gereformeerde Kerken terecht. Hij stootte zich aan allerlei zaken in de kring waarin hij was opgevoed. Ik zeg niet dat hij het daarin altijd verkeerd zag. Maar met het badwater gooide hij het kind weg en dat in de diepste zin van het woord. Eigenlijk moet ik het zo zeggen: Het Kind had hij nooit gekend. Zijn ogen waren gesloten voor de heerlijkheid van Christus. Om de woorden van M'Cheyne te gebruiken: Hij stond blind en van ver in zichzelf zo rijk.

De Gereformeerde Kerken stonden in de jaren voor de tweede wereldoorlog bekend om de leer van de vooronderstelde wedergeboorte. Zonder enige reserve werd de Bijbel als het Woord van God aanvaard. Sterk werd het bevel van het geloof beklemtoond, maar dat een mens bevindelijk moet leren dat hij van zichzelf niet kan geloven, werd niet gehoord. Later kwamen mijn oudoom en zijn vrouw door de ontwikkelingen in de Gereformeerde Kerken in één van de kleinere afgescheiden kerken terecht. Ook daar was het uitgangspunt dat iedereen die bij de gemeente behoort, een broeder of zuster in Christus is. Je moet geloven, zo werd daar gepredikt, en je mag niet twijfelen. Mijn oudoom verdedigde dit alles met verve. Onder andere tegenover mijn grootmoeder die zijn zus was. Dat was een vrouw die de Heere mocht kennen, maar die vaak in het donker zat en veel bestrijdingen had. Zij leefde ook wel eens al te veel bij haar gevoel. Haar broer wees haar er dan op dat zij gedoopt was en dat zij God op Zijn Woord moest geloven. Op zich had hij daar natuurlijk nog gelijk in ook, maar hij sloeg wat over, namelijk dat het ware geloof in de diepte wordt geboren. In zo'n gesprek heeft mijn oma hem meer dan eens gevraagd: 'Vertel dan eens wat je zelf voor troost uit het Woord mag putten.' Dan placht mijn oudoom stil te worden. Met al haar bestrijdingen en aanvechtingen, mocht mijn oma daarvan spreken en kon hij dat nu juist niet. Hij kon wel zeggen hoe het moest, maar moest zwijgen als hem gevraagd werd hoe het ging. Diep in zijn hart voelde hij dat aan, maar hij wilde het niet toegeven. Mensen konden hem niet overtuigen. Wat nu bij mensen echter onmogelijk is, is mogelijk bij God. Verschillende omstandigheden werkten eraan mee dat hij op 78-jarige leeftijd vastliep voor de Heere. Hij beleed dat hij voor eigen rekening lag en zo niet kon sterven. In de kerkelijke kring waartoe hij behoorde, werd dit niet begrepen. Hij werd gewezen op zijn grote betrokken-

heid bij de kerk. Men probeerde hem te troosten met het feit dat hij zijn christelijke belijdenis nooit onder stoelen of banken had gestoken en inderdaad kon hij daarin ten voorbeeld voor anderen gesteld worden. Maar met dat alles kon hij het niet meer doen. Hij gevoelde dat het tekort was voor de eeuwigheid. Hij zag zichzelf als een vies papier dat een kanaal uitgedreven was en op het punt stond in de vijzels van een gemaal vermalen te worden. Heel zijn leven getuigde tegen hem. In de nood kwam de Heere over. Met de psalmisten mocht hij ervaren hoe de Heere in het dodelijkst tijdsgericht zijn ziel wilde redden. Terwijl hij van alle zijden benauwd werd, stelde de Heere hem in de ruimte. Met Paulus mocht hij weten dat het God behaagd had Zijn Zoon in hem te openbaren. In zijn verwoording van de geestelijke zaken kon je merken dat hij het bevindelijke taalgebruik van de kringen waarin hij opgegroeid was, niet meer kende. Zo zei hij: 'De Heere heeft mijn zonden vergeven. Ik ben er geweldig mee in mijn sas. Je oma zou het anders gezegd hebben. Ik weet al die woorden en uitdrukkingen niet, maar zij bedoelde hetzelfde.' Hij mocht door genade het wonder van zalig worden beleven en dat verbindt al Gods kinderen aan elkaar. Nog twee jaar heeft hij mogen leven. In die twee jaar waren er soms ook weer de bestrijdingen, maar hij mocht toch telkens weer eindigen in het bloed van het kruis. Hij las in die tijd eens een biografie van de grote Engelse opwekkingsprediker George Whitefield. Zijn verzuchting was: 'Wat heb ik mijn leven dan nutteloos besteed.' Maatschappelijk was dat zeker niet het geval geweest, maar hij zag nu zijn leven in een heel ander licht. Aan die verzuchting voegde hij ons echter het volgende toe: 'Denk erom jongens voor het kruishout is het nooit te laat.' Gemeente, laten we de Heere vroeg zoeken. Hebben wij dat nagelaten en bevinden we ons in de avond van het leven, dan is het inderdaad laat, maar voor het kruishout niet te laat. 'Hij kan, en wil, en zal in nood, Zelfs bij het naad'ren van den dood, Volkomen uitkomst geven.' Op ons noodgeschrei doet Hij grote wonderen.
Ds. P. de Vries, Hardinxveld

Gods rommelende ingewand...

Iemand stoot zich wat aan de niet zo eigentijdse uitdrukking die hij nog al eens hoort van de preekstoel: 'de rommelende ingewanden van Gods barmhartigheden'. Hij vraagt: Misschien dat u eens kunt zeggen wat men precies bedoelt, waar het in de Bijbel staat en of we dit soort termen wel moeten gebruiken in een cultuur en tijd waarin dit een beetje afkeer wekt.

Twee keer lezen we iets waar deze uitdrukking aan ontleend is:

1. In Jesaja 63 vers 15 vraagt de profeet God: 'Waar zijn Uw ijver en Uw mogendheden, het gerommel van Uw ingewand en van Uw barmhartigheden?'
- Bij de woorden 'van Uw ingewand' lezen we in de kanttekening: 'dat is, van Uw hart'. De statenvertalers hadden ook kunnen kiezen voor het woord 'hart', want daar gaat het voor ons begrip over, maar het woord 'gerommel' past daar niet zo bij. Dit woord past beter bij ons ingewand. We kennen immers allemaal wel die gevoelens in onze buik, wanneer we heel zenuwachtig zijn of ons heel ellendig voelen, of juist diep medelijden met iemand hebben!
2. In Jeremia 31 vers 20 zegt God dat het volk Efraïm / Israël voor Hem als een dierbare zoon is, als een troetelkind. God denkt ernstig aan hem en zegt: 'Daarom rommelt Mijn ingewand over hem. Ik zal mij zeker over hem ontfermen, spreekt de HEERE.'
- Wat betekent de uitdrukking 'Mijn ingewand rommelt over hem'? De kanttekening zegt dat het betekent: 'Ik ben innerlijk over hem bewogen.'

Het is duidelijk dat hier heel mensvormig over God gesproken wordt. Mag dat wel, dat de profeet het heeft over Gods ingewand, Gods buik? Ja, mensvormig over God spreken doet de Bijbel vaak. Hier hebt u een lijst van 'lichaamsdelen' / 'organen' van God:

- Toen berouwde het de HEERE, dat Hij de mens op de aarde gemaakt had, en het smartte Hem aan Zijn hart (Genesis 6 vers 6).
- HEERE, Uw rechterhand is verheerlijkt in macht (Exodus 15 vers 6).
- Wanneer Ik Mijn hand weggenomen zal hebben, zult u Mijn achterste delen zien, maar Mijn aangezicht zal niet gezien worden (Exodus 33 vers 23).
- U zult bedenken, dat u een dienstknecht in Egypteland geweest bent, en dat de HEERE, uw God, u van daar heeft uitgeleid door een sterke hand en een uitgestrekte arm (Deuteronomium 5:15).
- Als ik Uw hemel aanzie, het werk van Uw vingers, de maan en de sterren, die U bereid hebt ... (Psalm 8 vers 4).
- Des HEEREN troon is in de hemel. Zijn oogleden proeven de mensenkinderen (Psalm 11 vers 4).
- De ogen des HEEREN zijn op de rechtvaardigen, en Zijn oren tot hun geroep (Psalm 34 vers 16).
- Als u weigert, en weerspannig bent, zult u door het zwaard gegeten worden; want de mond des HEEREN heeft het gesproken (Jesaja 1 vers 20).
- Zie, de Naam des HEEREN komt van verre; Zijn lippen zijn vol gramschap, en Zijn tong, als een verterend vuur (Jesaja 30 vers 27).

- U hebt al mijn zonden achter Uw rug geworpen (Jesaja 38 vers 17).
- Wie heeft de wateren met Zijn vuist gemeten (Jesaja 40 vers 12)?
- Zie, Ik heb u in de beide handpalmen gegraveerd (Jesaja 49 vers 16).
- Zij zeggen: 'Houd u tot uzelf en nader tot mij niet, want ik ben heiliger dan u.' Deze zijn een rook in Mijn neus, een vuur, de hele dag brandende (Jesaja 65 vers 5).
- Zo zegt de HEERE: De hemel is Mijn troon, en de aarde is de voetbank van Mijn voeten (Jesaja 66 vers 1).
- De HEERE der heerscharen heeft gezworen bij Zijn ziel (Jeremia 51 vers 14).
- Wie u aanraakt, die raakt Zijn oogappel aan (Zacharia 2 vers 8).
- Niemand heeft ooit God gezien. De eniggeboren Zoon, Die in de schoot van de Vader is, Die heeft Hem ons verklaard (Johannes 1 vers 18).

We moeten eerbiedig over God denken en spreken, juist als we dit mensvormig doen. Wanneer dan ook sommige woorden niet goed begrepen worden, moeten we ze uitleggen en eventueel betere ervoor in de plaats stellen. Zo zou ik (omdat er verkeerde gedachten worden gewekt) nooit over de 'achterste delen' van God spreken, maar over Zijn rug of achterkant.

Gods innerlijk gaat – om zo te zeggen – van liefde en gunning voor jou 'te keer'. Geloof je dat? Verwonder het je? Ben je innerlijk er diep van ontroerd, dat God Zich zó openbaart? O, vertrouw je nú aan deze barmhartige God heel je ziel en zaligheid toe, voor tijd en eeuwigheid!
Ds. W. Pieters